

Janics Natasa

Az első, szolnoki válogató után még mindenki felkapta a fejét, amikor legyőzte egyesben a verhetetlennek hitt Kovácsot. Aztán a második, szegedi selejtezőn bizonyítania kellett, hogy nem volt egyszeri, alkalmi, kifutott siker az első. És ha csak néhány centivel is, de elsőként csapott a célba. Kovácsnak egyetlen hazai válogatót elég lett volna nyernie, ám Janics ezt nem hagyta.

Az athéni olimpián jött az igazi, nemzetközi kiugrás. Ötszáz méter egyesben a táv felétől már nem kellett izgulni, olyan egyszerű volt, ki nyeri a számot. „En vagyok a világ legboldogabb embere!” – kiáltotta a tévén keresztül is jól hallhatóan magyarul (!) a világra érkezéseit a finálé után. Örömködött egy kicsit, utána beült a páros hajóba Kovács mellé, és itt sem volt pardon. Két olimpiai aranyérmet szerzett, és még csak 22 éves. Lapunknál 2003 után másodszor érdemelte ki az év legjobb női sportolója címet, emellett pedig fényesen söpörte be a közönségdíjat is. És elnézve az elszántságát, valószínű, hogy nem utoljára.

Már az ausztráliai Sydneyben rendezett 2000-es olimpián fiatalon bizonyította a negyedik helyével, hogy bizony igen nagy tehetség. Edesapjával, a közel múltban elhunyt Milan Janicsal rendszeresen Szegeden edzőtáboroztak, így nem volt meglepő, az eredményei alapján pedig nem véletlen, hogy leigazolta őt a Démász-Szegedi VE. A tréner, Fábriánné Rozsnyói Katalin, valamint a szinte mindent megnyert kajaknégyes (Szabó Szilvia, Bóta Kinga, Kovács Katalin és Viski Erzsébet) mellett, mögött rengeteget tanult, fejlődött – aztán idén robbantott.

Lékó Péter

vezetett a világ legjobbja ellen. Egy remi az ő győzelmét, gyermekkori álma megvalósulását jelentette volna. Sajnos nem jött össze. Kramnyik az utolsó mérkőzésen parádés húzásokkal lepte meg Lékó Pétert, hozta a mérkőzést, egyenlített. A 7:7-es döntetlen pedig a győzelmét jelentette. Hihetetlen pech így vereséget szenvedni. Valójában nem is kapott ki a szegedi sakkzsenni, mégis szomorúan térhetett haza a csodaszép Brissagóból.

Azonban a magyarországi fogadtatás mindenért kárpótolta. Az újszegedi sportcsarnokban, a Pick Barcelona elleni, férfi kézilabda Bajnokok Ligája mérkőzés előtt négyezer ember felállva ünnepelték a hosszú percekben keresztül. Zúgott a „Szép volt Peti!” A Tisza-parti sakkozó nagyon meghatódott és ez a fogadtatás további erőt ad neki a folytatáshoz. Ahhoz a munkához, amelyet már évek óta nagyon komolyan végez és természetesen nem tett le arról, hogy az első magyar világbajnok legyen.

Egy ország szorított érte. Három héten keresztül izgulunk a szegedi sakkzsenniért, Lékó Péterért. A svájci Brissagóban megrendezett klasszikus sakkvilágbajnoki döntőn az orosz címvédő, Vlagyimir Kramnyik ellen csatázott.

Vérbeli sakkháborút folytatott a két versenyző, fantasztikus ütközetet hozott a tizenegy parti-ból álló sorozat.

Izgulunk, hiszen a magyar nagymester az utolsó forduló előtt

Storcz Botond

komoly edzőmunkára. Mindezek ellenére azért mindig sikerült kivívnia a válogatott-keret tagságot, és hol Európa-, hol világbajnoki címeikkel térhetett haza a nemzetközi eseményekről. A szegedi Eb-n, 2002 júliusában már a kislánya is az édesanya, az egykori szintén kiváló kajakos, Mednyánszky Szilvia nyakában szurkolta végig a papa sikerét.

Mégis sokan elégedetlenkedtek: többet tud, pihen, lazít. Pedig Storcz csak tette csendben a dolgát, és tuningolta magát 2004-re. Mert ezerte, idén megint elcsendesítheti a kétkezőket. És így is tett. A kajaknégyes tagjai annyira vizsály után az év elején végre ismét békejabbot nyújtottak egymásnak, és a várható győzelem érdekében egy hajóba ültek. Az eredmény nem is maradt el, mert a kvartett elképesztő versenyzéssel megvédte Kammererrel egy hajóban) ötkarikás aranyéremmel térhetett haza Ausztráliából, Sydneyből.

Aztán szépen lassan elcsendesedett körülötte minden. Építkezésbe fogott, tanulásba kezdett, megszületett kislánya, Dorka, sokan azt mondták, emellett nem jut majd ideje a

AZ ÖSSZEÁLLÍTÁST ÍRTA: IMRE PÉTER, MÁDI JÓZSEF, SÜLI JÓZSEF, SÜLI RÓBERT, SZÉLPÁL LÁSZLÓ. FOTÓZTA: GYENES KÁLMÁN ÉS VIDOVICS FERENC.

Újabb ezüstös esztendő

A Pick Szeged férfi kézilabdacsapata az elmúlt bajnoki évben ismét beezüstözött, hiszen a pontvadászatban és a Magyar Kupában is ez az érem jutott. Mindkét területen az örök rivális Fotex tudta csak Kovács Péter edző csapatát megelőzni. A Tisza-parti együttes Európa legjobb csapatának küzdelmében, a Bajnokok Ligájában is világraszóló mérkőzést vívott, hiszen a kupát védő Montpellier-t sikerült elbűcsúztatni. Hetekkel ezelőtt sem volt távol az együttes ettől a bra-

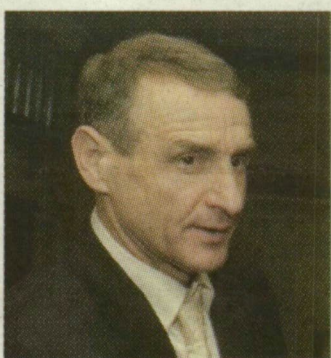
vúrtól, azonban némi pech sorozat révén a Celjében elért, s nagy meglepetésnek számító döntetlen eredmény hazai pályán nem sikerült megismételni, pedig nagyon közel állt a csapat ehhez a bravúrhoz is.

A Kóvári Árpád által irányított klub nem véletlenül vált Szeged legnépszerűbb csapatává, amelyet a sportágban az öreg kontinensen is jól ismernek, s tisztelnek. A szervezett egyesületi élet egyik velejárója, egy szegedi cégek, vállalkozások is reklámle-

hetőségnek tartják a csapatot, s anyagi támogatást is nyújtanak. A Pick Szeged ennek köszönheti azt, hogy állandóan ostromolja a Fotex trónját, s a veszprémi nagyhatalmú ügyvezetője, Hajnal Csaba is retteg a két gárda minden egyes összecsapásától. Reméljük, hogy egyszer csak beérik az a következetes és szakszerű munka, amely mindig is jellemezte a Pick Szegedet, s 1993 után újból Magyar Kupa-győzelmet, vagy 1996 után ismét bajnoki címet ünnepelhetünk.

Életműdíjas: Thékes István

Élete a sport. Ez a megállapítás maximálisan igaz dr. Thékes Istvánnak, az MTSZ igazgatójára, a Délmagyarország idej életműdíjasára. Már 6 évesen, 1951-ben a Szegedi Kinizsi igazolt úszója volt, aztán mégsem a medencében folytatta pályafutását. Tízévesen, 1955-ben már a labdarúgás iránt kötelezte el magát – egy életre. Szegeden pályára lépett a SZEAC-ban, az SZVSE-ben és a Dózsbán, vidéken pedig a Szolnoki MÁV MTE és a Diósgyőr együttesét erősítette. A stoplist 1973 tavaszán akasztotta szögére – már újságíró-iskolába járt –, két éve pedig a profi sporttal párhuzamosan már tudósított is az események-

ről: 1971 februárjában jelentek meg első cikkei, s ezt a hivatást a mai napig gyakorolja.

Az elmúlt négy évtizedben nem akadt olyan jelentős szegedi sportesemény amin ne lett volna

ott, a salakmotortól, a kézi-, a kosár-, a vízi- és a röplabdán át, természetesen az örök szerelemig, a labdarúgásig. A mozgástól sem szakadt el, az újságírók tenisz Európa- és világbajnokságainak rendszeres résztvevője, egyéniben és párosban számos elsőséget gyűjtött be. Közül tiz évvel ezelőtt (1995. április 1.) lett az MTSZ igazgatója, így nemcsak a kritizálást, hanem a problémák kezelését, megoldását is felvállalta.

A 60. születésnapját január 11-én ünneplő sportvezető, újságíró, sportoló ars poeticája: „Mindenkivel a jó, korrekt kapcsolatra törekszem, nem gyűjtöm az ellenségeket”.

Fábriánné Rozsnyói Katalin

Ha valaki olimpiai, világ- és Európa-bajnok kajakos szeretne lenni, nyugodtan jelentkezhet Fábriánné Rozsnyói Katalinnál. A recept adott az ismert és elismert szakembernél, és még ha erős túlzásnak is tűnik az első mondatban tett kijelentés, az eredmények őt igazolják.

Elég, ha csak azt a női négyest említjük, amelyik éveken át a világ legjobbjának számított. Bóta Kinga, Szabó Szilvia, Kovács Katalin és Viski Erzsébet sokat tudott volna mesélni arról, hogyan zajlottak az edzések, mit kért tőlük az országosan csak Kati nének hívták tréner, hogyan történtek a felkészülések. A négyesből hárman a nyári olimpia után úgy gon-

dolták, elég volt Fábriánné munkásságából, és más edzőt választottak. Kati nének pedig megmaradtak az olimpiai bajnokok: Janics Natasa és Kovács Katalin.

A szakember sokoldalúságát jövőre is bizonyíthatja, hiszen az

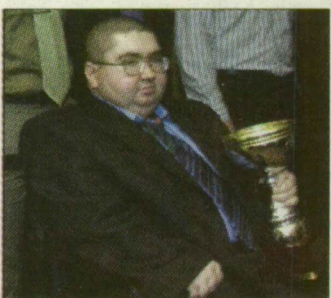
exkluzív munkacsapatához – amelynek Janics és Kovács kívül tagja a Szegedre igazolt Keresztes Alexandra is – csatlakozott a világ egyik legjobb kenusa, Kolonics György.

– Hogy csak ennyien vannak a tanítványok? Én is öregszem, én is hamarabb fáradok, nem is baj, hogy ilyen kis gárdával dolgozhatok – nyilatkozta arról, hogy a trió elhagyta. Kvalitásairól mindent elmond, hogy Janics kijelentette: addig nem hajlandó más irányítás alatt dolgozni, amíg Fábriánné edzősködik. Hogy mi lesz négy év múlva, amikor Kati néni a pályafutása befejezését prognosztizálta? Bízunk Janics meggyőzőképességében.

Mozgássérült sportoló: Béres Dezső

Az idén második alkalommal adtuk „Év sportolója” díjat mozgássérült sportolónak, s a serleget ismét a Sarkadról Szegedre költözött Béres Dezső, a Szegedi Napfény SE sportolója vihette haza. Ő, hasonlóan Janics Natasához, a Pick Szegedhez és a Szentesi VK-hoz, megvédte 2003-as elsőségét a voksoláson.

A huszonhét éves fiatalember fantasztikus esztendőt zárt, nyugodtan állíthatjuk: beért az a munka, amit kilenc évvel ezelőtt kezdett el sportágában, a bocsa-

ban. Tudása világszínvonalú, amit az athéni paralimpián is igazolt: egyéniben az 5. helyen végzett, párosban – a Miskolci

Akarat versenyzőjével, Gyurkó Józseffel – a sportág klasszisa, nagyságait legyőzve, megelőzve a bronzérmet szerzett. Ez Szeged és Csongrád megye első paralimpiai medálja.

Ezenkívül hazai környezetben, amelyik versenyen elindult – ez szigorúan egyéniben értendő –, győzött. Vagyis begyűjtötte a vidék- és országos bajnokság aranyérmét is a BC4-es kategóriában. Eredményei edzőjének, Rétfalvi Róbertnek a munkáját, hozzáértését is dicsérik.

Szél Friderika

A SZUE úszójának, Szél Friderikának mozgalmás és sikeres éve volt. Az ifjúsági ob-n 50 méter gyorsan első, 100-on pedig második lett. A legemlékezetesebb talán az, hogy sokáig úgy tűnt, van esélye az athéni ötkarikás játékokon való indulásra. Ötven méter gyorsan ugyanis 26.73 másodperces időt tempózott, ezt Csobánki Zsuzsa először 26.72-re, majd 26.46-ra javította, így 27 századdal túlszárnyalta Friderikát. Nem szomorkodott – bár a boldogságtól sem ugrott ki a bőréből –, hiszen még csak 16 éves, s bízik abban, hogy a 2006-os budapesti Európa-bajnokságon, valamint a 2008-as pekingi olimpián már ott lesz a válogatottban, utóbbinál az utazó keretben.

Az év egyik legszebb eseménye volt neki és edzőjének, Kiss Gyulának, hogy a vásárhelyi felnőtt rövid pályás országos bajnokságon 100 méter gyorsan aranyérmet szerzett, 50 m gyorsan pedig a dobogó második fokára állhatott fel. Nem felejthetjük el a liszaboni ifjúsági Európa-bajnokságot sem, amin a 4x100 méteres gyorsváltó tagjaként (ő kezdett, s 57.77 mp-et úszott) ezüstérmes lett.

Sík Márton

A Démász-Szegedi VE két fiataljának elsősorban a poznaui ifjúsági és U23-as Európa-bajnokság volt az év fő feladata. A tehetséges kajakosok, Sík Márton és Csamangó Attila azonban gondolt egy merészet, és felkészülés gyanánt természetesen hajóba szállt az első válogatón. A szolnoki viadalt ötszázon a Storcz Botond, Kammerer Zoltán szegedi, győri olimpiai bajnok duó nyerte ugyan, de mögöttük csak néhány másodperccel lemaradva negyedikként ért a célba Sík és Csamangó. Aztán a szegedi második selejtezőn Gyökös Lajossal és Boros Geggellyel kiegészülve négyesben ezren megszorongatták az olimpiai bajnok címét Görögországban megvédő Storcz, Kammerer, Vereckei, Horváth kvartetet – hat tizedmásodperc volt csak a különbség –, majd ötszázon szintén a második helyen lapátolták át a célvonalon.

Jöhettek a poznaui Eb, amelyen a démaszosi kettős két négyesben is érdekelt volt. Ezren Boros és Kucsera Gábor, ötszázon pedig Boros és Bozsik Gábor volt még a hajóban. A kvartet egyik távon sem ismert kegyelmet, és a jó magyar hagyományoknak megfelelően magabiztosan győzött.

Két fiatalról írunk végig, ám csak az egyik részeseülhetett a lapunk elismerésében. Az ok igen kézenfekvő: Sík éppen az idén volt húszéves, amely ebben az elismerésben a korhatár, míg Csamangó egy esztendővel már társa előtt jár.

